

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1034/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља из ..., чији је заступник ББ, ради поништаја огласа и одлуке о избору кандидата, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3613/2016 од 05.12.2017. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3613/2016 од 05.12.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П1 289/15 од 06.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом утврди да је оглас туженог објављен у новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 26.03.2014. године, ради заснивања радног односа са једним доктором медицине, ништав, и да не производи правно дејство, те да је тужени дужан да призна и да трпи да се све одлуке донете по наведеном огласу сматрају правно неважећим од дана доношења, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште као незаконите одлуке директора туженог којом је по огласу туженог објављеног у новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 26.03.2014. године, ради заснивања радног односа са једним доктором медицине, изабран у радни однос и примљен ВВ, доктор медицине и Закључак Управног одбора број 2259/1 од 10.06.2014. године, којим је одлучено да тај орган није надлежан по Статуту да решава по приговорима на решење директора о пријему у радни однос, те да се наложи туженом да изврши поновни избор између пријављених кандидата који испуњавају услове, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3613/2016 од 05.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешене примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивањем ревидента да је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП, оспорава се оцена доказа, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што су разлози из којих се ревизија не може изјавити, сагласно одредби члана 407. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је након претходно добијене сагласности Комисије за рационализацију броја запослених у здравственим установама Министарства здравља, дана 26.03.2014. године објавио оглас ради заснивања радног односа са доктором медицине, са VII степеном стручне спреме, завршеним Медицинским факултетом, положеним стручним испитом и осталим условима у складу са законом. Тужилац се пријавио на оглас, а дописом туженог од 05.05.2014. године, обавештен је да је у радни однос примљен други кандидат. Након овога тужилац је дана 13.05.2014. године, изјавио приговор управном одбору туженог који се огласио ненадлежним и упутио га да заштиту права тражи у судском поступку, што је тужилац и учинио.

Нижестепени судови су утврдили да је тужени поступак избора кандидата за слободно радно место доктора медицине спровео у складу са одредбама члана 24. и 30. Закона о раду, члана 5-9 Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач РС и Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог. Ово из разлога јер је тужени расписао оглас за пријем у радни однос новог запосленог због повећаног обима посла, уз прибављену сагласност Министарства здравља, као и да је одлуку о пријему у радни однос донео директор туженог и о истој обавестио пријављене кандидате у прописаном року.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Одредбом члана 24. Закона о раду прописано је да радни однос може да се заснује са лицем које испуњава услове за рад на одређеним пословима, утврђене законом, односно Правилником о организацији и систематизацији послова. Правилником се утврђује врста послова, врста и степен стручне спреме и други посебни услови за рад на тим пословима. Правилник о организацији и систематизацији послова код туженог од 29.09.2014. године, предвиђа радна места доктора медицине са положеним стручним испитом.

Правилно су нижестепени судови закључили да је оглас од 26.03.2014. године, који је тужени објавио ради пријема у радни однос једног доктора медицине законит, имајући у виду да је расписан у складу са одредбама члана 24. Закона о раду, члана 7, 8. и 9. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач РС и Правилника о организацији и систематизацији послова, па је супротно наводима ревизије, тужени у законито спроведеној процедури, на основу овог огласа примио у радни однос кандидата који је испуњавао све предвиђене услове и о томе донео обавештење које је достављено тужиоцу.

Врховни касациони суд сматра да су, нижестепени судови правилно одбили тужбени захтев тужиоца и у делу којим је тражио да се поништи одлука директора којом је по огласу туженог, ради заснивања радног односа са једним доктором медицине, изабран у радни однос и примљен кандидат ВВ, доктор медицине, као и Закључак Управног одбора број 2259/1 од 10.06.2014. године.

Супротно ревизијским наводима, тужени је у складу са Правилником о организацији и ситематизацији послова примио у радни однос кандидата за радно место доктор медицине који је испуњавао све услове прописане конкурсом, с обзиром на повећан обим посла, за шта је добио сагласност Министарства здравља и у свему поступио у складу са одредбама члана 5. и 6. наведеног Посебног колективног уговора.

Не стоји навод ревизије да директор туженог није имао овлашћења за одлучивање о правима из радног односа, имајући у виду одредбу члана 23. тачка 4. Статута, као и да је Одлуком о измени и допуни Статута допуњен члан 19. и предвиђено да директор туженог, између осталог може бити и доктор стоматологије.

Такође, без утицаја су наводи ревизије да обавештење туженог од 05.05.2014. године, не садржи поуку о правном леку и да је због тога и Закључак од 10.06.2014. године незаконит, с обзиром да је то акт који не ужива правну заштиту, што никако није утицало на право тужиоца да оспорава законитост читавог поступка избора, почев од објављеног огласа па до одлуке о избору, као у овој парници.

У допису којим је тужилац обавештен, да је по објављеном огласу, у радни однос примљен други кандидат, наведено је да се ради о кандидату који испуњава све услове огласа. Чињеница је, да поред тога, нису наведени детаљнији разлози за такву одлуку, али по оцени овог суда, то не може имати утицаја на законитост поступка избора, па и донете одлуке о избору, у ситуацији када тужилац, као један од кандидата који се пријавио на оглас, ни у току поступка, па ни у ревизији, не наводи ни један разлог или околност, због којих би евентуално имао предност у избору и запошљавању у односу на лице које је изабрано.

Оспоравање тужиоца донете одлуке о избору, односи се на недостатак потребне сагласности надлежног органа за ново запошљавање, да оглас није расписан за послове који су утврђени Правилником туженог, да је одлуку донело неовлашћено лице, односно лице које не испуњава услове за обављање дужности директора, да измене Статута туженог нису објављене и слично, што је у току поступка било предмет оцене судова, који су правилном применом материјалног права закључили да су ти наводи без основа, како је то у побијаној одлуци и наведено, а што у свему прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци. Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и захтев за накнаду ревизијских трошкова.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић